

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 9683/2022
14.09.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хаџића, Мирјане Андријашевић, Бисерке Живановић и Јасминке Станојевић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Зоран Атељевић, адвокат из ..., против туженог „Медијска мрежа“ ДОО Београд, чији је пуномоћник Марија Радовановић, адвокат из ..., одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду ГжЗ 57/22 од 09.03.2022. године, у седници већа одржаној дана 14.09.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду ГжЗ 57/22 од 09.03.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду ГжЗ 57/22 од 09.03.2022. године.

ОДБИЈАЈУ СЕ захтеви странака за накнаду трошкова поступка по ревизији.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду ГжЗ 57/22 од 09.03.2022. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена је пресуда Вишег суда у Београду ПЗ 107/19 од 16.12.2021. године, у ставу првом и трећем изреке пресуде, којом је обавезан тужени да тужилци на име накнаде нематеријалне штете због повреде части и угледа исплати износ од 50.000,00 динара, као и због повреде права на приватност износ од 50.000,00 динара, са законском затезном каматом од 16.12.2021. године до исплате, као и трошкове парничног поступка у износу од 132.700,00 динара. Одбијен је захтев тужилце за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној примени члана 404. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/2011...18/2020, у даљем тексту: ЗПП), због потребе уједначавања судске праксе, разматрања правних питања у интересу равноправности грађана и уједначеног тумачења права.

Тужилца је поднела одговор на ревизију.

Правноснажном пресудом, применом члана 5. став 1, 9. став 1, 79, 80, 82, 83, и 112. став 1. Закона о јавном информисању и медијима и члана 200. Закона о облигационим односима, обавезан је тужени да тужилци накнади нематеријалну штету због повреде части и угледа и повреде права на приватност. Одлука је донета након оцене да четири текста објављена ... 2019. године на сајту ..., који се односе на тужилцу, представљају непроверене информације подобне да повреду част, углед и право на приватност тужилца, да је у њима тужилца представљена као блудница, особа без морала и порно звезда, да њихова целокупна садржина превазилази право на слободу изражавања те да је интерес за информисање јавности могао да се оствари и на начин који не повређује њена законом загарантована права.

По оцени Врховног касационог суда нису испуњени услови за одлучивање о ревизији туженог, као о изузетно дозвољеној, с обзиром на то да у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно ново тумачење права, као ни уједначавање судске праксе. Питања на која се у ревизији указује су везана за утврђену чињеничну подлогу и решење спорног односа странака имајући у виду предмет тражене правне заштите, а уз ревизију нису достављене правноснажне одлуке супротне садржине које би водиле евентуалном другачијем одлучивању.

Из наведених разлога, применом члана 404. ЗПП одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије, у смислу члана 410. став 2. ЗПП Врховни касациони суд је утврдио да ревизија туженог није дозвољена.

Према члану 126. став 1. Закона о јавном информисању и медијима („Службени гласник РС”, бр. 83/2014, 58/2015, 12/2016) ревизија је дозвољена против другостепене пресуде ако је тужбени захтев одбијен, а изјављује се у року од 15 дана од дана достављања другостепене пресуде. Ставом 2. истог члана прописано је да у парници по тужби за накнаду штете и по тужби за остваривање права на део добити, ревизију из става 1. овог члана могу изјавити и тужилац и тужени. Чланом 131. истог Закона прописано је да ако тим законом није другачије одређено у парницама по тужби из члана 121. тог закона сходно се примењују одредбе закона којим се уређује парнични поступак.

У конкретном случају тужба је поднета 26.2.2019. године, вредност предмета спора побијаног дела је 100.000,00 динара, не ради се о ситуацији када је тужбени захтев одбијен, већ ревидира тужени у смислу члана 126. став 2. ЗПП, па се на дозвољеност ревизије примењује одредба члана 403. став 3. ЗПП, којом је одређен ревизијски цензус у динарској противвредности од 40.000 евра.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

Туженом не припада право на накнаду трошкова ревизијског поступка јер са ревизијом није успео. Тужилци не припада право на накнаду трошкова ревизијског

поступка, јер састав одговора на ревизију није била нужна радња за одлучивање у ревизијском поступку, па је применом члана 165. ЗПП одлучено као у ставу трећем изреке.

**Председник већа – судија
Весна Субић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић